

ÎNCHEIERE

16 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Gulca Claudia”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Varda” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii Individuale „Gulca Claudia” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 21 martie 2016 Întreprinderea cu Capital Străin „Varda” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare – ÎCS „Varda” SRL) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Individuale „Gulca Claudia” (în continuare – ÎI „Gulca Claudia”) cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a menționat că, a livrat producție în sumă de 1305,50 de lei la ÎI „Gulca Claudia”, conform facturilor fiscale VD0324580 din 01 octombrie 2014, VD0312587 din 15 octombrie 2014 și VD0312588 din 15 octombrie 2014.

Susține că, în baza contractului nr.8356 din 06 iulie 2010 încheiat cu ÎI „Gulca Claudia”, ultima avea obligația de a achita prețul pentru marfa livrată în termen de 7 zile de la recepționare.

Afirmă că, pîrîtul nu și-a onorat obligațiile asumate și a achitat parțial prețul pentru marfa livrată în sumă de 122,96 de lei, acumulînd datoria în mărime de 1182,54 de lei.

Relevă faptul că, datoria totală constituie suma de 2246,82 lei, formată din marfa livrată în sumă de 1182,54 de lei și penalitatea în valoare de 1064,28 de lei.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul ÎI „Gulca Claudia” suma de 2516,82 de lei, dintre care: suma de 1182,54 de lei pentru marfa livrată, suma de 1064,28 de lei – penalitatea de întîrziere și taxa de stat în mărime de 270 de lei.

În cadrul ședinței de judecată din 21 iunie 2016, reprezentantul reclamantului a renunțat la capătul de acțiune cu privire la încasarea penalității.

Prin hotărârea Judecătoriei Glodeni din 21 iunie 2016 s-a admis acțiunea înaintată

de ÎCS „Varda” SRL, s-a încasat de la ÎI „Gulca Claudia” în beneficiul ÎCS „Varda” SRL suma de 1182,54 de lei ce constituie datoria pentru marfa livrată și neachitată și cheltuielile de judecată în sumă de 270 de lei.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, pîrîtul și-a îndeplinit obligațiile asumate și a achitat reclamantului suma de 122,96 de lei, acumulînd o datorie în sumă de 1182,54 de lei.

La fel, prima instanță a mai reținut că, sumele prezentate de pîrît au fost luate la evidența reclamantului ca achitări pentru marfa cumpărată, avînd neachitată suma de 1182,54 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2016 s-a respins apelul declarat de ÎI „Gulca Claudia” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Glodeni din 21 iunie 2016.

La data de 21 ianuarie 2017 ÎI „Gulca Claudia”, a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 01 noiembrie 2016, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 112 lei.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu hotărîrile instanțelor inferioare, invocînd aceleași motive de fapt ca și în cererea de apel.

Menționează că instanțele inferioare au apreciat eronat probele prezentate și nu au elucidat circumstanțele importante ale pricinii, afirmînd că a achitat integral mărfurile livrate.

Susține că, pentru data de 17 octombrie 2014 și 28 octombrie 214, ÎCS „Varda” SRL nu a efectuat livrări.

Afirmă că, facturile fiscale VY045386 din 10 octombrie 2014 și VY045398 din 17 octombrie 2014 nu aparțin intimatului.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că, recursul a fost declarat în termen, deoarece decizia recurată a fost recepționată de recurent la data de 29 noiembrie 2016, fapt confirmat prin semnătura aplicată pe avizul de recepție DS3118038069AR (f.d.99), iar cererea de recurs a fost expediată la data de 21 ianuarie 2017 (f.d.112), prin urmare calea de atac a fost exercitată în termen.

Argumentele invocate în recurs precum că, pentru data de 17 octombrie 2014 și 28 octombrie 2014, ÎCS „Varda” SRL nu a efectuat livrări, nu pot fi reținute, deoarece facturile în baza cărora s-a livrat marfa datează cu 01 octombrie 2014 și 15 octombrie 2014 (f.d.10-12), or conform art.19 alin. (1) și (2) din Legea contabilității 113-XVI din 27 aprilie 2007, faptele economice se contabilizează în baza documentelor primare și centralizatoare. Documentele primare se întocmesc în timpul efectuării operațiunii, iar dacă aceasta este imposibil – nemijlocit după efectuarea operațiunii sau după producerea evenimentului.

Nu pot fi reținute nici cele invocate de recurent în cererea de recurs precum că, facturile fiscale VY045386 din 10 octombrie 2014 și VY045398 din 17 octombrie 2014 nu aparțin intimatului, deoarece obiectul acțiunii constă în încasarea datoriei acumulate în baza altor facturilor fiscale, și anume facturile fiscale VD0324580 din 01 octombrie 2014, VD0312587 din 15 octombrie 2014 și VD0312588 din 15 octombrie 2014 (f.d.10-12).

Instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs sînt similare argumentelor invocate în cererea de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt, dar nu de drept și constituie o apreciere a probelor efectuată de recurent, însă acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar instanțele inferioare au elucidat circumstanțele importante ale pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devoluează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au constatat circumstanțele importante ale pricinii, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Gulca Claudia”, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Gulca Claudia” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță